

תת"ע (ירושלים) 9858-03-23 - מוחמד סוס נ' מדינת ישראל

תת"ע (ירושלים) 9858-03-23 - מוחמד סוס נ' מדינת ישראל לשלום ירושלים

תת"ע (ירושלים) 9858-03-23

מוחמד סוס

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בירושלים

[03.11.2024]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביצקי-אורי

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק שניתן בהיעדר התייצבות המבקש ביום 21.3.24 כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה שבוצעה ביום 1.11.21 של נהיגה במהירות של 174 קמ"ש במקום 90 קמ"ש בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 שנאכפה באמצעות מצלמת מהירות מסוג 3./א
3. ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט ומשכך נשפט בהעדרו והושתו עליו קנס על סך 2,000 ₪, פסילה מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 8 חודשים ופסילה על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים. טענות הצדדים
4. המבקש טען כי מעולם לא קיבל את ההזמנה לדיון בבית המשפט. לטענתו מדובר בעונש חמור נוכח העדר הרשעות קודמות. עוד טען המבקש כי הרכב רשום על שמו אך בני משפחה עשו בו שימוש בזמן ביצוע העבירה וכנראה בצעו את העבירה.
5. לטענת המשיבה יש לדחות הבקשה כיון שהמבקש קיבל את ההזמנה לדיון וכן את פסק הדין לידיו. לטענתה העונש שהוטל על המבקש סביר ומידתי. והבקשה הוגשה בשיהוי. דיון והכרעה
6. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 7.4.2008):
"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגנות ההליך הפלילי".

7. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב).
התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ); הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.
8. כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.
9. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.
- ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 29.12.09) בו נקבע כי:
"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".
- קבלת ההזמנה לדיון וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש
10. ההזמנה לדיון שנדחה ליום 21.3.24 בשל קיומן של בחירות לרשויות המקומיות, הומצאה לידי המבקש. על פי אישור המסירה שנמצא בתיק בית המשפט, ביום 26.2.24 בשעה 13:13 הגיע מר יוסף בדארנה לביתו של המבקש ומסר לידיו את ההזמנה לדיון.
11. פסק הדין שניתן כנגד המבקש בהעדר התייצבותו הומצא אף הוא למבקש. על פי אישור המסירה שנמצא בתיק בית המשפט ביום 9.4.24 בשעה 18:00 הגיע מר יוסף בדארנה לביתו של המבקש ומסר לו עותק של פסק הדין וכן הודעה על פסילת רישיון.
12. בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדיון הומצאה למבקש כדין ולא הוכחה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון. האם קיים חשש לעיוות דין אחר נהג ברכב
13. המבקש טען כי בעת ביצוע העבירה לא הוא נהג ברכב, אלא אחד מבני משפחתו שאת פרטיו לא פרט.
14. ברע"פ 7709/13 שמעון סאסי נ' מדינת ישראל מיום 28.11.13 קבע בית המשפט העליון:
"טענתו לפיה הוא עצמו לא נהג ברכב, איננה מבססת חשש לעיוות דין כלפיו".
15. גם ברע"פ 7018/14 מיכאל טיטלבאום נ' מדינת ישראל מיום 30.10.2014 נקבע:
"גם טענתו של המבקש, לפיה ההארכה נדרשת לשם הסבת הדו"חות על שמם של נהגים אחרים שהשתמשו ברכב, אין בכוחה להועיל למבקש, בנסיבות העניין (ראו: רע"פ 1446/14 ריאד נ' מדינת ישראל (26.3.2014); רע"פ 9580/11 יוסף נ' מדינת ישראל (27.12.2011))."

16. טענה זו נבחנה מספר רב של פעמים גם בבית המשפט המחוזי אשר קבע בהחלטותיו כי טענת "אחר נהג ברכב" אינה מבססת חשש לעיוות דין וכי ואין לראות בטענה זו כ"נימוק מיוחד", בהתאם לסעיף 230 לחסד"פ או כטענה שמקימה חשש לעיוות דין אם לא יוארך המועד להישפט (עפ"ת 42642-12-17 שאול שלום נ' מדינת ישראל מיום 1.4.2018 (להלן: "עניין שאול שלום"), עפ"ת 45391-01-19 גיא כהן נ' מדינת ישראל מיום 31.3.2019, עפ"ת 45005-06-18 הלל רוזנברג נ' מדינת ישראל מיום 24.12.2018, עפ"ת 51304-09-16 חי חיים אור גל נ' מדינת ישראל מיום 3.11.2016).
17. גם במקרים בהם קיימת תשתית ראייתית מוצקה לפיה אדם אחר ביצע את העבירה ולא הנאשם עצמו, זאת בהסתמך על תצהירו של אחר המודה בנהיגה ברכב בזמן ביצוע העבירה שהינה ראייה מוצקה ובעלת משקל, אין קבלת הבקשה בדבר הארכת המועד להישפט מוצדקת (רע"פ 7839/08 שמעון קורנפלד נ' מדינת ישראל מיום 10.11.2008; רע"פ 9540/08 עופר מוסברג נ' מדינת ישראל, 8.1.2009; רע"פ 8927/07 סעד אבו עסב נ' מדינת ישראל מיום 29.1.2008, רע"פ 8626/14 סמארה נ' מדינת ישראל מיום 10.2.2015, רע"פ 2754/12 ביסמוט נ' מדינת ישראל מיום 19.4.2012, רע"פ 222/13 מחמוד נ' מדינת ישראל מיום 17.1.2013).
18. זאת ועוד, כפי שקבע בית המשפט המחוזי (כב' השופטת אריאלי) מדובר בטענת הגנה שכיחה ועל כן, אין מקום להכיר בה, שכן הכרה זו תביא לפתיחת פתח רחב ותפגע בשיקולי מדיניות הנוגעות ביעילות ההליכים בבית המשפט לתעבורה (עניין שאול שלום).
- על כן, גם אם הוכחה טענת המבקש כי הדו"ח ניתן במהלך שימושו של אחר ברכב, אין בכך משום עיוות דין המצדיק קבלת הבקשה.
19. הנאשם נהג במהירות של 84 קמ"ש מעל המהירות המותרת. מדובר במהירות שהיא כמעט פי 2 מהמהירות המותרת. בנסיבות אלה גם אם אין לנאשם עבירות קודמות מדובר בעונש סביר ומדתי שאינו מצדיק כשלעצמו ביטול פסק הדין.
20. לפיכך, אני סבורה כי לא ייגרם למבקש עיוות דין המצדיק קבלת הבקשה. שיהיו בהגשת הבקשה
21. המבקש קיבל לידיו את פסק הדין וכן הודעה על הפסילה לפני כחצי שנה. בנסיבות אלה מדובר בבקשה המוגשת בשיהוי וזאת ללא נימוק המצדיק זאת ודין הבקשה להידחות גם בשל כך. (השוו: רע"פ 1896/18 הדני נ' מדינת ישראל [והאסמכתאות שם] (פורסם בנבו 10.05.18)).
- לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדין הבקשה נדחית. מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.
- ניתנה היום, ב' חשוון תשפ"ה, 03 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.